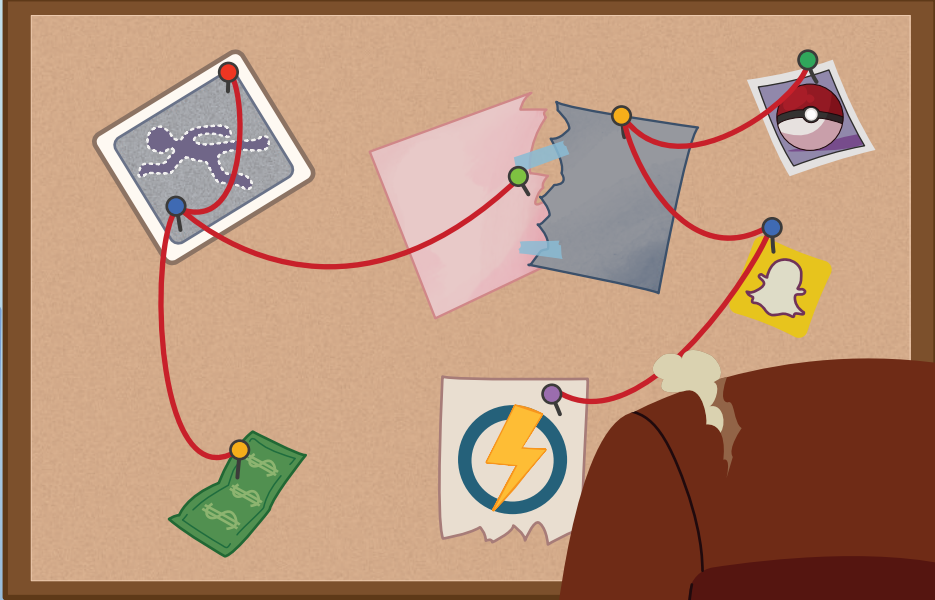

A
OFFLINE NR.1 • 2026

Offline er et tidsskrift for
Linjeforeningen Online

Redaktør:

Syver Andersen
syver.andersen@online.ntnu.no

Økonomi:

Karen Skauge

Grafisk profil:

Beate Hay Sandmo
Endre Ulberg
Håkon Halldal

Layoutansvarlig:

Syver Andersen

Forside og bakside:

Catrin Johansen

Midtside:

Bernhard Trygve Wielgolaski Rynning
Hedda Feng Homme

Medvirkende:

Aurora Meilian Karlsen
Bernhard Trygve Wielgolaski Rynning
Catrin Johansen
Cecilia Lie
Even Tveit
Eskild Øveren
Hallvard Vatnar Olsen
Hanne Bussesund
Hedda Feng Homme
Helle Hornes Fystro
Jonas Haakonsen Reiersen
Karen Skauge
Lars Tangen-Hestnes
Markus Aleksander Råkil Johansen
Sarah Refsdal
Syver Andersen
Tobias Ursin Haugrønning
William Fagerstrøm

Trykk:

CopyCat
Opplag: 150
Dato: 20.04.2026

Kontakt:

Redaksjonen, Prokom
redaksjonen@online.ntnu.no
Sem Sælands vei 9
7034 TRONDHEIM
<https://online.ntnu.no>

Kjære leser!

Velkommen til årets første utgave av Offline i 2026! Det er i år 15 år siden en gjeng med Onlinere for første gang gikk sammen for å lage tidenes første Offline. Redaktøren den gang skrev «Hvis noen leser dette, betyr det at alt gikk bra til slutt.» og om det har gått bra!? Du holder nå i utgave nummer 59!

Denne utgaven byr på mye forskjellig – Her kan du lese om kanskje tidenes one night stand, finne sjekkereplikker som sikrer deg ditt neste one night stand, og hvordan du kan utnytte det lille du får gratis her i livet. I tillegg til dette finner du nyttige artikler som blant annet hva du kan bruke banan til og *mye mye mer!*

I nær framtid vil mest sannsynlig Prokom og redaksjonen bli splittet, dette åpner for at vi skal ha storopptak til høsten. Vi trenger nye hungrige skribenter som har lyst til å være med å forme de neste utgavene av Offline. Kan du være en av dem? Det krever ingen erfaring, og du får masse hjelp både i designprosessen og skriveprosessen.

Og husk – Offline er ikke bare laget av Prokom, men av hele linjeforeningen. Har du en mening, en rar historie, et dikt, et meme eller bare lyst til å prøve deg som skribent? Da er du hjertelig velkommen til å bidra! Send oss en melding på Slack, mail, eller prikk en av oss på ryggen på A4 – vi blir alltid glade for nye stemmer og friske ideer.

Så brett opp ermene, smell opp Sweatshirt av Jacob Sartorius på øret (eller, helst ikke egentlig) og nyt lesinga. God fornøyelse!

Redaktør i Offline

4 Forord fra vår kjære leder

Andrej taler til folket

5 Blackmailingskurs med Helle

TDT6969 - Introkurs til blackmailing

6 Artikkel fra den aller første utgaven av Offline

Relaterer mer til 2011 enn jeg trodde

8 Ekle mennesker

Vask deg, skjerp deg, bare ta deg sammen a

11 Er du en commit? For jeg vil pulle deg

Noen sitt kjærlighetsspråk... sikkert?

14 Cheapskate bursdagen

Man kan aldri få for mange bursdagsgaver

16 Midtside

Neida, vi ser ikke ned på Hestemenn

18 Tidenes ONS

ehh ja, holder kanskje med en natt?

20 Er 2026 det nye 2016?

Pre-Corona var different, ngl

22 Historien om Faxe ordenen

In Faxe Veritas

24 Blakk og blid

Stramt budsjett så du får råd til det du virkelig vil ha

26 Topp 4 steder å få imposter syndrom

Følelsen av å bli anklagd for å "fake wires"

28 Snap på PC

Hear me out

30 50 shades of banan

Hva vil du bruke din neste banan til?

STYREORD

Kjære Online,

Helt sykt å tenke på at Online har blitt 40 år gammel i år. Det som er enda sykere er at det er allerede gått to måneder siden jubileet. For det føles som at det var i går. I guess tiden flyr når man har det gøy.

Siden jeg må sende inn denne teksten til redaktøren for 30 min siden var dette så bra det ble denne gangen. Derfor skal jeg være lite kreativ og snakke om eksamensperioden. Den kommer, og den kommer hardt. Det innebærer stress, hele Gløshaugen kommer til å være stappfull, man har lite tid og blir kronisk trøtt. Eksamensperioden er derfor ikke noe mange gleder seg til, men jeg håper at Online kan gjøre den perioden når folk mister hår og livsglede, litt bedre. Når det er mye stress, kom på kontoret og ta en runde eller to med Smash og Mario Kart. Ta en prat med andre Onlinere, det hjelper alltid med litt sutring. Når du er sliten, kjøp en PK i kiosken. Når du er ferdig med mennesker, kom på hundekos som Backlog pleier å arrangere. Og når du er redd for å stryke i Objektorientert, kom på eksamenskurs som Fagkom fikser. Online er her for å støtte deg i denne stressende perioden.

Ikke for å glaze meg selv, men ifølge en klok person: «Jeg har aldri sett en så stacked HS». Dette kunne jeg ikke vært mer enig i, hehe. Leser nå gamle Offlines for å finne inspirasjon, og det finnes alltid et avsnitt med en problemstilling som Hovedstyret slet med.

Igjen, ikke for å glaze meg selv, men vi er allerede GOATED hahahha. Ikke smart å skrive dette her bakfull.

Med dette ønsker Hovedstyret dere masse lykke til i eksamensperioden. Ikke lenge igjen til sommeren <3

Andrej Lazic

Andrej Lazic,
Leder i Online

Kjenner du på et sinne du gjerne skulle sluppet fri? Ikke noe stort og dramatisk, bare den type irritasjon som oppstår når noen puster litt for høyt i forelesning og du tenker “Jeg kunne valgt å la det gå... men hva om jeg heller velger å bli unødvendig dramatisk?”.

Da er dette guiden for deg, I give you:

5 steg til hvordan få din utvalgte til å ikke sove om natta.

1.

Finn din utvalgte. Er det noen som har vist deg en minimal form for motstand? Eller er du litt som meg, som noen ganger bare ønsker å være litt vrien med en tilfeldig? Motiv er valgfritt, dramatik er obligatorisk.

2.

Etabler en tilsynelatende vennskapelig tone. (Er du og din utvalgte allerede «venner», hopp videre til neste steg). Smil og hold øyekontakt akkurat lenge nok til at de føler seg hørt, men ikke så lenge at det blir ubehagelig. Du er tross alt ikke en psykopat, bare strategisk. Målet: bli akkurat close nok til at en invitasjon til vors føles naturlig.

3.

Skjenk dem. Alkohol er det mest effektive. Det fyller stillheten de ellers kunne begynt å tenke i og plutselig forteller de deg alle hemmelighetene sine. Viktig at du noterer ned disse i skjul.

4.

Ha et kamera klart. Kvelden er enda ung, og med noen fler øl innabords, vil ikke din utvalgte være vond å be når du foreslår Heidis. Din utvalgte, på bordet, riimelig påvirket og en fullstending ignorering av alle sosiale signaler som skriker «dra hjem PLEASE». Det er selvfølgelig her kameraet kommer for de aller flaueste øyeblikkene. Når det dagen etter går opp for dem hva de har sagt og gjort, er det allerede over. Makten er i dine hender.

5.

Bevar bildene og notatene et sikkert sted. Når du merker en liten antydning til motstand må du vise at du sitter på blackmailing materialet. Gjerne nevnt i en bisetning så det blir som psykisk terror der de ikke helt vet hva du sitter på. Tøyer de grensene dine, må du ikke holde tilbake. Bildene ble tross alt tatt for å brukes, release them!

Et tilbakeblikk til den aller første utgaven av Offline

I 15 år har Offline latt ordene sine vandre fra artikkel til artikkel, som et ekko av tanker, historier og perspektiver. Vi har prøvd mye forskjellig og skrevet dagsrelevante artikler, og selv om noen av tekstene bærer preg av tidens gang, lever noen av dem videre like aktuelle, selv i 2026. Denne artikkelen er en reprint artikkel fra første utgaven – bare i ny drakt

Kom arbeidslyst og treng deg på – her skal du motstand finne

Du skal begynne å lese den boka. Du skal renskrive den oppgaven. Du skal rydde i notatene dine. Du skal ha fullstendig oversikt over pensum. Det kan ikke gå galt, du har tatt alle forholdsregler; avlyst alle sosiale begivenheter, fryseren din er fylt med mat nok til å fø ti menn i to uker, du har gjemt nøkkelen til kyskhetsbeltet. Nå kan ingenting stoppe deg!

Du skal bare ...se på TV først. Og vaske hamsteren. Og klippe tåneglene. Og sortere bildene i fotoalbumet fra den gangen du og vennegjengen stakk på spontantur til Bali. Og når du er ferdig med det fortjener du en pause, gjør du ikke? En liten pils som blir til to, tre, fire og grøttefyll. Det er ikke det at du ikke har energi, det er bare det at du har brukt den opp på andre ting.

«Jeg skal gjøre det. I morgen.»

For de aller fleste (les: normale) studenter, er ikke nilensing blant favorittaktivitetene. Å tro at livet som student i den aller største grad innebærer faktisk studering, er som å tro at du skal drikke te med tilfeldige personer som tar med deg hjem. Det kan bli sånn, for all del, det er hva du gjør det til selv. Men hvis du vil ha det gøy i tillegg til å komme deg helskinnet gjennom studietiden, trenger du mest sannsynlig en liten dytt for å komme deg videre i pensum.

Det er lett å tenke: «Jeg skal gjøre det. I morgen.» Men hva er det som stanser deg fra å gjøre det du skal, akkurat nå? Du trenger motivasjon. Problemet er at du ikke har spesielt lyst. Du må tvinge deg selv, noe du forbinder med utallige kvelder i fosterstilling og ei feit dame med pisk og skinnklær. Det er ikke alltid like lett å være interessert i alle fag man får kastet i fanget i løpet av studietiden. Så hva er hemmeligheten til den flittige og suksessrike student? Forkaster han alt sosialt liv? Lever han i sølibat? Stenger han seg inne i et mørkt rom hvor det eneste inventaret er en leselampe, en hard stol og en haug med bøker? Forhåpentligvis ikke.

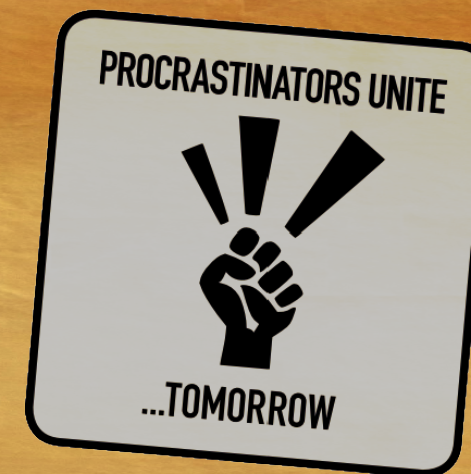
Det å kjenne seg selv og kunne jobbe strukturert mot et større mål er helt klart en deilig følelse. Du vet ikke hvordan du skal komme i mål, men den retningen du må gå for å komme deg dit, kan ikke andre gi deg veibeskrivelsen til – det må være noe du har funnet ut av selv. – *Hva nå?*

Det første du bør gjøre er å bli bevisst på og akseptere din egen situasjon. Ingen av oss er like. Vi stiller med ulike egenskaper, på godt og vondt. Derfor vil det som fungerer for vennen din ikke nødvendigvis fungere for deg.

Men det er verdt et forsøk, eller hva?

DET ER LIKE FORUTSIGBART HVERT ÅR:
SVALENE DRAR TIL SYDLIGERE STRØK,
EN NY SKOLEREFORM INNFØRES

OG STUDENTENE SNUBLER SEG TIL
LESESALENE I HÅP OM Å FÅ MEST
MULIG UT AV DE SISTE DAGENE FØR
EKSAMEN. ET VELKJENT FENOMEN
DUKKER OPP: PROKRASTINERING.

«Du skal bare... se på TV først.

Og vaske hamsteren. Og klippe tåneglene»

Si stopp et øyeblikk. Legg fra deg Playstationkontrollen, strikketøyet eller hva du nå sitter med i hendene og sett av tid til å legge en plan med dette som utgangspunkt: Disse forutsetningene har jeg.

Hvilke muligheter har jeg? På nyåret er det mange som lover seg selv at de skal komme i bedre form. Og alle bøkene og bladene sier det samme: Finn deg en venn å trene med. Hensikten er at dere skal hjelpe hverandre i gang og at du skal gi flere enn deg selv en forpliktelse om å møte opp et visst sted til en fast tid for å gjøre en bestemt aktivitet. Og det er en god tanke, men hvis du virkelig vil få det slik du vil, er det først og fremst til deg selv du må gi et løfte.

Så, du er i gang. Ble du ferdig?

Eller sliter du med å gjennomføre det? Det å nå målet sitt er vel og bra, men er det et mer langsiktig mål, kan det være lett å falle av på turen. Sett deg heller flere små mål på veien, så kommer deg stegvis dit du vil. Finn tilfredsstillelse i det du lærer på veien mot målet. Dropp de raske løsningene. På denne måten vil du oppleve færre nederlag og hele

veien føle at du kommer lenger og lenger mot mål, uten at selve målet er det du er nødt til å komme til.

Gulroten

For mange kan det også være godt å ha en belønning å jakte på. For eksempel kan du love deg selv en runde kabal hvis du leser femti sider pensum. Men du må passe på: det er lett å miste perspektivet på det faktiske målet fordi du er mer fokusert på belønningen enn læringsutbyttet. Derfor er det viktig å betrakte gulroten som en ekstra bonus, slik at det ikke overskygger det du jobber mot. Det gjelder som med alt annet i livet at en bør rendyrke det en er god på og liker å drive med og slutte å se seg rundt til enhver tid for å se hva andre gjør. Da blir en fort en av de som bare følger strømmen, men aldri oppnår noe en selv ønsker.

Livsmottoet som bør ligge bak alle som klarer å oppnå noe som overgår dem selv: Viljestyrke og selvinnsikt hjelper deg mye lengre enn IQ og penger. Marit Bjørgen bruker visstnok et bilde av en tiger for å manne seg opp før en konkurranse. Romkameraten din bruker badedraktbildet av Erna Solberg, og jeg bruker et bilde av din mor

TEKST: TORMOD TROLLA

DESIGN: SYVER ANDERSEN

Ekle mennesker

Du vet følelsen når du møter noen og bare umiddelbart liker dem. Litt sånn småforelska følelse, eller bare en god vibe liksom sånn: du, du er bra! Deg vil jeg henge mer med. Ja... eller kanskje ikke? Ikke vi heller.

For det vi (og sannsynligvis du også) har opplevd, er det stikk motsatte: mennesker som oser en så intens negativ aura at du mister 20 000 aura points bare av å puste samme oksygen som dem. Du kjenner typen. Å være med dem gjør liksom vondt i kroppen. De føles som... en eller annen form for ekle mennesker. Problemet? Det er ikke alltid så lett å sette fingeren på hva det er som får det til å knyte seg i magen.

Det kan være små ting. Store ting. Rare ting. I det som begynte som et par rants om noen mindre koselige interaksjoner har vi gjort et forsøk på å organisere disse menneskene i ulike kategorier med kjennetegn slik at neste gang du møter “en sånn en” kan du lettere forstå hvem du har med å gjøre.

B(l)ærumsfyren

- Vandrende dra-til-tryne
- Tar ikke buss med mindre det er snakk om rulling
- Sier “pappa kjenner faktisk...” helt uironisk
- Fra Blærum ofc (kan til tider være fra klAsker)
- Midtskill, vest og pc-veske i skinn

Husker du i norsken på barneskolen da man lærte om tonefall i det norske språket? Tonem 1 og tonem 2. Kanskje ikke... men uansett: hvis du hører en fyr som prater østlandsdialekt, men stemmen følger et helt unikt tonefall som i grunn ikke har noe å gjøre i det norske språk, samt en latter som høres mer ut som tatata enn en vanlig rungende haha. Ja, da har du nok dessverre møtt en fyr fra Bærum.

Blærumsfyren er ikke faktisk rik. Han er verken økonomisk velstående, eller bærer særlig kulturell kapital. Han bare tror det selv fordi karen har null selvinnsikt. Han lever i en virkelighet der “penger er ikke problemet”, selv om problemet i realiteten veldig ofte er... penger. Og ja, vi snakker om han, ikke hun. She's never the problem, eller vent nå litt.

DRA-TIL-TRYNE:

SELVINNSIKT:

KAPITAL:

Hun er fortsatt på utveksling... bare ikke her

- Har vært på utveksling én gang og snakket med totalt 2 lokale
- Det er nå hele personligheten hennes
- Retter uttalen din av utenlandske ord: “Det heter ikke croissant, det heter kråasa’ŋ.”

Personen har en unik evne til å få alle samtaler til å handle om enten Spania, Italia, Japan eller «den lille byen ingen har hørt om, men som faktisk er helt fantastisk». Hun har mentalt aldri reist hjem. Hun er fortsatt på utveksling og du er bare statist i historien hennes. Som forfattere er det riktignok viktig å ha litt selvinnsikt og evne til selvkritikk (vi er tross alt ikke Bærumsfyren). Og hvis vi skal være helt ærlige med oss selv, hadde vi nok havnet i denne kategorien.

For du skjønner ... vi er også henne. Og nå sitter vi her og dømmer deg for vinen du drikker og hvordan du koker pastaen din. Sorry, not sorry. Scusami, kan ikke du forskjellen på Barolo og Nebbiolo? Jeg lærte faktisk om det på vinkurs i høst. De har det hver søndag i nabolaget - nei, ikke her på Møllenberg, obviously duh, men da jeg bodde i Padova. Hæ har du ikke hørt om Padova? det er jo den bitte lille byen i Nord-Italia som ligger vest for... neida, vi skal ikke fortsette, men du skjønner poenget. We plead guilty.

MUNNDIARE:

LYTTEVNE:

SELVBEVISSTHET:

Creepy-ekkel

- Står akkurat litt for nært
- Holder blikkkontakten sånn 2-3 sekunder for lenge
- Slider inn i DMsa med en “våken?” kl 02:37
- “Jeg liker å følge folk hjem og å gå om natta”

Dette er kanskje den vanskeligste å helt å sette fingeren på. Det er sjeldent én enkelt ting, men summen av det hele. En kroppslig reaksjon som bare sier **nei**. Det er måten han bare plutselig, helt tilfeldig, dukker opp i nærheten av deg. Stille og lydløst har han sneket seg innpå og befinner seg innenfor din personlige-meter radius, gang på gang. Hånden hans beveger seg litt nærmere din hver gang du flytter blikket. Selv samtalene føles mer som et psykologisk kvelertak enn en samtale.. Samtidig er han jo hyggelig også, så du begynner nesten å tvile litt på deg selv. Men her gjelder egentlig bare én regel: Stol på magefølelsen. Den prøver å si deg noe viktig før hjernen rekker å være høflig.

VENNLIG:

KLEIN:

LUSKETE:

Rett og slett hygienisk utfordret

- Sitter i auditoriet og lukter... eksamen
- Har én hoodie (Den har vært med siden VGS)
- “Det er jo bare naturlig odor”
- “Hadde ikke tid til å dusje fordi jeg gamet league”

Dette er typen som gjør gruppearbeid i fysisk rom til en risikosport. Du merker det før du ser det. Dine stakkars neseganger ynker seg i smerte og du skulle brått ønske du hadde 4 sanseorganer istedenfor 5. Den ene hoodien han eier bærer en kraftig aroma av databrus, ostepop og 14 tenåringsgutter på lan i en kjeller uten ventilasjon. Om stinky mcStinkface skulle hatt en definisjon i ordboka, ville det vært han.

Du prøver å åpne vinduet, flytte deg litt unna. Men lukten har allerede etablert seg i rommet som en egen deltaker i gruppearbeidet. Og innerst inne vet du at dette ikke er en situasjon. Det er en kronisk tilstand.

LUKTESANS:

KROPPSODOR:

DUSJFREKVENNS:

Strava-ekkel

- Løper kl 05:12
- Poster “rolig 18 km før forelesning”
- Har pulselte på vors

Det starter som uskyldig jogging. Litt sånn wow ja bra for han! Før alt plutselig er content og han somehow gjør cardio til moralsk overlegenhet. Personen har trolig ingen andre kvaliteter enn at hen kan løpe. Spiller alt på ett kort og gjør strava til hele personligheten. Personen skulle gjerne hatt at man kunne brukt VO2 max verdi som filtrering Tinder.

Plutselig er det ikke lenger “en tur i skogen”, men en slags selvutnevnt livsfilosofi hvor alle samtaler kan kobles tilbake til intervalløkter og pulssoner. Frokost blir “pre-run fuel”, humør blir målt i kilometer, og helga vurderes ut fra om det ble “base mileage” eller “recovery run”.

Til slutt sitter du igjen med én tanke: greit at du kan løpe... men kan du noe mer egentlig?

ENERGI:

SELVSKRYT:

YDMYK:

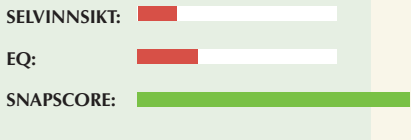
Pick me, choose me, love me

- “Jeg er ikke som andre jenter”
- Rakker ned på sine day ones for å bli validert
- Intern konkurranse forkledd som personlighet
- “Jeg liker egt ikke sånne søte drinker, gi meg en øl og en fotballkamp a”

Motivasjonen for å skrive om dette ekle menneske kommer faktisk fra en ekte historie fra en studietur til Marokko. Vi sitter rundt bordet og spiser middag da “Charlotte” entrer rommet. Før noen rekker å reagere har hun avbrutt hele samtalen og henvendt seg direkte til Olav: «Jeg tror jeg har fått skille på rumpa, ser du det??»

Og før man aner ordet av det har hun dratt opp skjørtet og strutter rumpa til alle rundt bordet. Jeg ville bare spise nachosen min i fred. Senere samme kveld sitter et kjærestepar og diskuterer litt. Alle andre gjør det normale: lar dem være i fred og ordne det internt. Men Charlotte skal selvfølgelig «fikse det». Hun lener seg nonchalant mot veggen ved siden av fyren. Så litt nærmere. Og litt nærmere. Før man vet ordet av det lener hun seg mer på ham enn på veggen. Hun skulle jo bare megle litt.

Og hvis du deler en insecurity? Ikke noe problem, men kan garantere at det kommer opp igjen senere når det motsatte kjønn er i nærheten. Ikke som et direkte angrep selvfølgelig. Bare som et lite, passivt stikk. Hun er ikke som andre jenter, hun bare spiller dem ned for å spille seg selv opp.

Marius Aleksander Brun

Vi tror ikke vi kjenner en fyr som er mer Bærumsekkel. Denne mannen vet ikke hva en motbakke er. Han vinner alt han rører, ser på og tilfeldigvis passerer på vei til forelesning. Vi måtte oppriktig sette oss ned med ham for å kartlegge hva han har vunnet i løpet av studietiden. Buckle opp fordi wtf, det skal ikke være mulig.

- En moped til 30k fordi han kjøpe én corny bar på rema1000!! (Hva mener du han bare var litt sulten? NEI. Det er ikke greit)
- Sonos høyttaler til 3k
- Airpods?? (stfu, vi orker ikke mer)
- Utallige gavekort på 500kr, 400kr osv. osv

Videre så har han the audacity til å si: “Jeg har egt vunnet mye mer jeg bare bruker ikke hukommelse på å lagre sånne smågaver”. Smågaver?? Det var blant annet snakk om gavekort på middag for to. Det var rett før han fikk en flat en fra høyre.

OGSÅ I SKRIVENDE STUND sender Marius melding. Han har vunnet 600 kr på skrapelodd. Selvfølgelig har han det. Fuck off.

Mannen er som sagt også fra Bærum. Brunt hår. Midtskill. Hele pakken. Sier ting som, “Hælla, det er Marius som snakker” til produkteier og “gikk ikke TIX på din videregående eller?”. Nei. Og det kjenner vi er helt greit vi.

Tro det eller ei, vi skal faktisk til Oslo sammen neste helg, fordi utrolig nok, vant vi Bekk-labyrinten. Og ja, Marius bidro, det skal han ha. Men man kan jo også spørre seg om han nok engang befant seg på rett sted til rett tid?

Så ja, verden er full av mennesker. Noen du umiddelbart vil henge med. Noen du helst vil holde litt avstand til. Og noen du aldri helt klarer å forstå, uansett hvor mange kategorier og observasjoner du anvender. Sannheten er at folk sjelden passer perfekt inn i én boks. Mange glir litt inn og ut av flere kategorier, litt avhengig av dag og situasjon.

Det rare er at det egt ikke spiller så mye rolle. Noen ganger er er du observatøren, andre ganger er du selve casen. Uansett, hvis du sitter her og kjenner deg igjen i én av typene over... Grattis. Du er nå offisielt kartlagt.

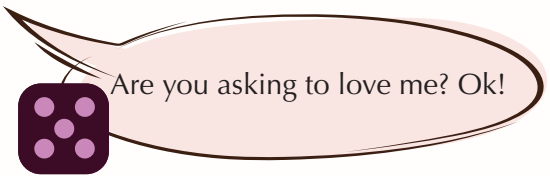
Er du en commit? For jeg vil pulle deg.

En helt ordinær fredagskveld, med litt drikke i glasset og skriving på planen, bestemte vi oss for å gjøre det enhver seriøs studentavis ville gjort: dra på byen, ta en hiro og teste ut et en eller to sjekkereplikker på intetanende mennesker. Hva som egentlig kvalifiserte oss til dette forskningsprosjektet, er vi fortsatt usikre på, men det hele startet med en icebreaker på møtet tidligere samme dag. Etter et par shots var selvtilliten vår i hvert fall høy nok til at dette virket som en strålende idé. Etter vors hadde vi et pit stop for enda flere shots før kvelden fortsatte til Circus og senere Lille London, hvor vi holdt det gående med å sjekke opp folk helt til stengetid.

Planen for kvelden var enkel:

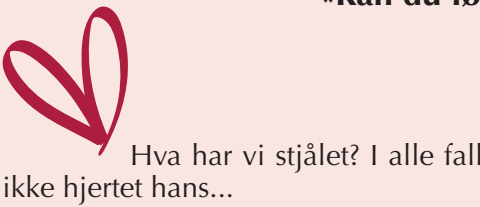
1. Dra ut på byen
2. Teste sjekkereplikker på alle vi klarte å få tak i
3. Notere responsen, eller den totale mangelen på respons
4. Gi terningkast og våre ærlige og edrue anbefalinger i etterkant

«Jeg liker ikke etternavnet mitt, kan jeg få ditt?»

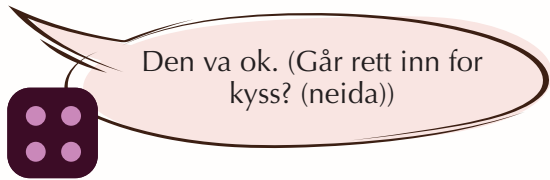
Trenger vi si noe mer, responsen snakker for seg selv

«Kan du følge meg hjem? Jeg gikk meg vill i øynene dine»

En av de verste. For basic. Stjålet av foreldre. Ikke vær for direkte.

«Har du ett navn? Eller kan jeg bare kalle deg min»

Fikk kanskje ikke så god rating, men den funket tydeligvis?

«Hånden din ser tung ut, vil du at jeg skal holde den for deg?»

(Trekker tilbake hånden sin) Ja...
Høyres ut som du sliter med noe.

Prøv denne på eget ansvar, fungerer
ikke på hvem som helst

«Vi er ikke sokker men tror vi ville blitt et flott par»

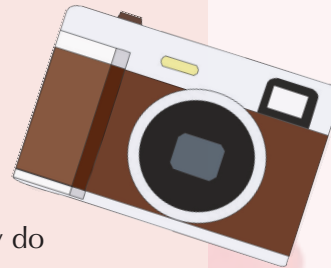
Vi synest denne er cute, guttene er bare
dumme som ikke forstår

Skjønner ikke...

«Kan jeg ta bilde av deg, så kan jeg vise bilde til nissen av hva jeg ønsker meg
til jul?»

(They did not understand... Kleint
når vennene starter å blande seg
inn) Yes yes take a picture

Ikke det vi spurte om.
PS: Ikke prøv denne på
utvekslingstudenter, they do
not understand

Åpenbart fungerer det bedre på norsk, kjør
hvis du vil ha bilde med en kjeckas.
#Bildegaranti

Nier, funker jævlig bra!
Fordi jeg er kjeck?

«Er du en commit? For jeg vil pulle deg.»

Den er bra! It rettet nisje,
fungerer bra på it-folk

Denne er perfekt å bruke på A4 gang
crusket ditt!

«Er du google, for du er alt jeg søker etter»

Vi blir overkjørt, han var rett og
slett en mye bedre, jævlig bra
comeback. Kasta til og med en
sjekkereplikk tilbake

Oi, er du sikker på at jeg ikke er
ChatGPT? Rista du når det falt
ned fra himmelen?

«Kan jeg følge deg, mamma ba meg alltid om å følge drømmene mine»

(Tok meg i hånda og stirret meg dypt i
sjela) Hvis det ikke hadde vært meg
9/10, men jeg er ikke drømmemannen
din. Du vil ikke ha meg assa, en
trønder.

WTF kunne bare sagt nei takk. Men creds
for å innse at ingen vil ha en trønder!!

«Er det varmt her eller er det bare deg?»

Rude? Veldig hit or miss og her
misset vi:(

Det er varmt her

«Jeg jager vanligvis ikke menn/kvinner, men for deg ville jeg satt crocsa mine
i sportsmodus»

Kreativ 10 av 10 pga mc,queen
(bartender ga tips om at hvis vi skal
sjekk opp folk må vi ha naturlig
sjarm og være naturlige)

Sjekkereplikken
fungerte, men
ikke vi. Takker for
gode tips.

Vi har nå testet ut de beste sjekkereplikkene og kvalitetssikret de for deg;
Nå er det din tur! Masse lykke til!

TEKST OG ILLUSTRASJONER: HANNE BUSSESUND OG KAREN SKAUGE

CHEAPSKATE BURS DAGEN

Ønsker du en masse gaver på fødselsdagen din, men vennene dine har ikke nok penger til en original Grandis en gang? Har du vurdert å bytte ut dyr Cava-søndag med digg gratis bolle? Hva med å faktisk få takk i den trusa du så lenge har ønsket deg, men aldri har hatt gøtten til å plassere øverst på ønskelista? Jeg er her for å svare din bønn mitt barn. For da jeg hadde fødselsdag lærte jeg at man kan være en fattig student og likevel nyte bursdagen sin som en skamrik Dubai sjeik.

Gratis kaffe (spart: 39 kr) – Narvesen

Vi har alle tatt en liten slant av kaffen fra kaffe-kroken på A4 og fundert over hvor langt ned man har krøpet for å drikke det guffene grumset der (disclaimer: hørt at Trikom har prøvd å fikse dette). Da vil en gratis svart kaffe på Narvesen være tidenes orgasme for deg og de stakkars smaksløkene dine. Dette er oppriktig en god svart kaffe. Får følelsen av at det er no lureri inni her da, for da jeg gikk inn for å hente denne njudelige kaffen, så ble den glinsende bacon danderte glizzien mer fristene enn den første slurken av en iskald Dahls på en fredagskveld. Men jeg skal ikke lyve, beliggenheten gjør denne kaffen mindre fristende. Det er sjeldent jeg gidder å hoppe av bussen for å hente meg denne kaffen i midtbyen på vei til A4, for å deretter bli møtt med færre stolplasser på A4 enn Mette Marit har forklaringer til hvorfor i helvete hun ikke husker hvordan hun starta en flørt med han Jeffery typen. Vi føler med deg Haakon. 5/10 – het ait liksom.

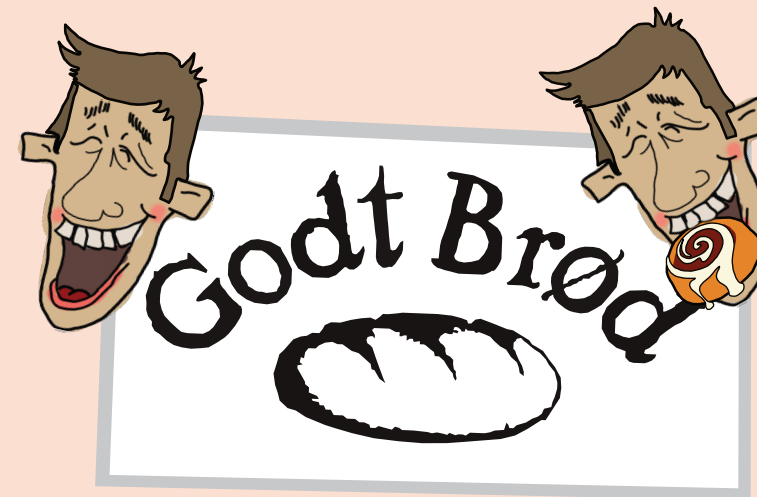
Vingummi eller lakriskuler (spart: ca. 60kr) – Mester grønn

Mester grønn er i utgangspunktet en lite kjent butikkjede for oss informatikkstudenter. For alt som har med blomstrende lukt og stadige påminnelser på at det nærmeste vi vil komme en kone vil være Kl dama vi progga ut av desperasjon, holder vi oss langt unna. Men slapp av, de har andre saker òg. For hvem skulle trodd at Sjef Grønn tilbyr godis

også? Etter at jeg hurtig plukket opp vingummien, satte jeg meg alene hjemme på det instituttliggende rommet mitt og gomla i meg en god neve svært kunstige frukter. Jeg kan ingenting om blomster, men fytti som han Mester grønn kan produsere godteri. Ønsker du å spare en god slant penger på no digg godis, så anbefaler jeg å hente dette på det sterkeste! Testa ikke lakrisen, det var uakseptabelt. 7/10

Gratis bolle og kaffe (spart: ca. 100kr) – Godt brød

Nå nærmer vi oss de ordentlig gode sakene. Kommer du fra Trondheims østlige trakter og spaserer bort mot Heidis klokka 10:00 på en søndag for å så stå 4 timer i kø og så stå drøye 2 timene mellom 50+ svette økad-ere, så spaserer du gjerne også forbi kafeen Godt brød. Om du ikke har sett denne kafeen tidligere, så vil du alltid skimte bort mot dens retning etter å ha lest denne artikkelen. Her vil du på bursdagen din bli tilbudt gratis bolle av typen kanelsnurr med sånt gult inni og en valgfri kaffe! Okei, dette er kanskje litt kontroversielt, men jeg anbefaler å benytte dette tilbudet på en søndag og da i stedet for den hellige cava-søndagen din. Det er noe med å sitte på Solsiden i solsteiken i edru tilstand og bare observere de som ikke skulle tatt den siste Minttu shotten før de forlot vorset. Så om du en tidlig søndag faktisk ér på vei mot Heidis og kommer fra Trondheims østlige trakter, så vil jeg minne deg på at det alltid sitter en eller to tilskuere der som humrer godt av den skeivtgående gjengen din og med bursdags bolla si trøkket godt opp i ansiktet. 8/10 (på søndagsmorgen: 10/10).

2 for 1 på sushi buffet (spart: 250kr) – Sabrura

Liker du ustekte fiskebiter oppå små dærter med ris, da er dette tilbudet midt i blinken for den rumlende student magen din. Jeg har egentlig ikke så mye vondt å si om Sabrura. Men det jeg kan fortelle deg er at Sabrura Solsiden var mer skuffende enn den gangen jeg ikke fikk kjøre Spin Spider på Tusenfryd i 7. klasse fordi jeg var 2 cm unna toppen på den skittene stål stolpa, og nei pappa, tekoppene er IKKE det samme. Du vet når du kjøper chicken nuggets på MCern og forventer en harmonisk knasende lyd mellom tenna dine, men det eneste den stakkars munnen din møter er et slimete cornflakes belegg utpå en kald kylling blanding, det var slik jeg følte meg etter den første Tempura maki biten på Sabrura Solsiden. Og du tenker sikkert at jeg bare var uheldig, at jeg bare var den stakkaren som ikke fikk en knasende start på sushi festen, men der tar du så inderlig feil, for de neste 20 bitene fulgte akkurat samme slimete sti. Det eneste plusset denne matforvirra restauranten hadde å by på var hyggelige folk og god kundeservice. Solsiden er akkurat slik navnet så fint beskriver det, en varm og strålende plass, men Sabrura Solsiden er den kalde og mørke siden av Solsiden ingen ønsker å snakke om. 10/10 (Sabrura Solsiden: 4/10, ikke verdt penga ass).

Gratis truse (spart: ca. 130kr) – Change

Ønsker du å slippe å ruinere deg selv i budkrig på Ebay for trusa til Bella Porch, for å så finne ut at den er fake, da kan Change lyse opp en ellers så mørk bursdag med en splitter ny MyPanties truse! Change tilbyr luksuriøse truser i alle farger,

størrelser og med et variert utvalg sløyfer på forsiden. Den eneste nedturen med dette tilbudet er at man faktisk må snakke med hun bak skranken i butikken.

Det var ingen selvsikker kar som marsjerte inn på Change i Midtbyen dagen etter bursdagen sin for å hente en MyPanties truse. Butikken var fylt av kvinner. Og de mennene som også var så uheldig å befinne seg i kvinnes-undertøys-jungel, de var klistra stødig fast til sin designerte kvinne. Jeg hadde ingen designert kvinne å klamre meg til, jeg var en stressa antilope som sakte listet seg gjennom tigerflokkene. Før jeg kom inn i butikken var tanken om å spørre om hjelp helt irrelevant, men da beina mine møtte listen ved Change sitt inngangsparti, forsvant tanken på å ta i ørepropper og ikke møte noen blikk. Hvem skulle trodd at Legoland bare er en liten landsby i forhold til trusekontinentet Change. Jeg ble tvunget til å spørre om hjelp.

«Hei, jeg har bursdag og vil ha en truse» sklei orda mine ut mot denne stakkars damen som spekulerte med øynene hvorvidt hun skulle hjelpe denne forvirra guttungen. Hun viste meg frem, jeg gled trusa av stativet og skulle bevise at jeg faktisk hadde bursdag. Om ikke svetten rant godt nok før jeg dro frem mobilen, så gjorde det i alle fall det etter at min skuffende trege Iphone 11 ikke ville åpne Change sin nettside. Et kjapt blikk over skuldra mi fortalte meg at jeg skapte en surrealistisk lang kø og flere spørrende blikk til hvordan denne gjennomsvette gutten hadde havnet i trusebutikken med en lilla MyPanties truse i hånda. Frykt ved starten av kjøpet hadde blitt forvandlet til svettende panikk. Endelig gikk det! Gangen ut av butikken var uten tvil raskere enn inn, men føltes likevel uendelig mye lengre. På tross av alt det harde arbeidet var jeg nå en lilla MyPanties truse rikere. 10/10 (passet helt perfekt).

«Synes egt hele greia med å være mann (spesielt informatikk student) som skal inn i en undertøybutikk hvor man absolutt ikke hører hjemme er litt gøy» - anonym Informatikk student.

TEKST OG FOTO: BERNHARD RYNNING

**Midtsidebilde finnes kun i
fysiske eksemplarer**

Tidenes ONS

La meg fortelle deg den helt ekte historien om et one night stand jeg hadde i fjor

Som alle gode fortellinger, begynner denne på et vors omringet av venner, bekjente og de folka som du egentlig bare har snakket med i beruset tilstand. Ølet fløt i strie strømmer, som Nidelva etter at isen på fjellene begynner å smelte på våren. Og vibbene var som strømmen, det var umulig å ikke bli dratt med.

Det var egentlig et veldig vanlig vors med gamle slagere som beerpong og 6 minutes, men kvelden fikk en uventet vending da vi ble presentert en vin. Dette må ha vært et eller annet uetisk biologisk eksperiment produsert av Volvox studentene. Denne vinen var grønnere enn det radioaktive avfallet man ser på tv. Da korken ble åpnet kunne man se den grønne hodeskallen som hang i luften, dette kunne umulig ende bra. Det smakte ikke godt, men effekten var potent.

Hiro på samleband

I gangen på vei ut stiller noen kveldens mest avgjørende spørsmål. “Hvor skal vi ut egentlig?” Etter litt frem og tilbake havner valget på en gammel slager, og vi befinner oss plutselig i køen til DT. Etter at vi får stempel og henger fra oss jakkene kommer det et utrop; “REDACTED har aldri tatt hiroshima før!”

Vi går opp til baren og ber om en runde. Ja folkens, det serveres faktisk hiro på DT også. Og som et på et samleband, ble én hiro tett etterfulgt av en annen. En hiro ble til to, og plutselig var det en threesome. Og la meg fortelle deg, navnet er ikke uten grunn, forrige gang det smalt så hardt var i 1945.

Et eller annet sted mellom dansegulvet og utgangsdøren hadde jeg et intimt møte med gulvet, et kyss med bakken, bokstavelig talt. Siggepausen på utsiden ble brukt til forsikre alle rundt meg om at jeg hadde kontroll, det hadde jeg ikke. Jeg er ikke vanligvis noen stor røyker, men i rusen så siggen jeg ble

tildelt i trøst vakrere ut enn Megan Fox i den første Transformers-filmen. Med siggen i hånd trasker jeg hjemover sammen med en av mine nære venner.

Noen titalls meter etter at jeg krysser Søndre Gate blir den uhellige kombinasjonen av alkohol i magesekken min for mye. Den samlede effekten av grønn vin og Hiro er så potent at jeg praktisk talt kan føle sansene mine bli revet fra meg én etter én. Ett blunk, og jeg finner meg selv klamret til et trappehjørne som om jeg er en sjømann i full storm. Både telefonen og vennen min er på mystisk vis forsvunnet, og jeg er godt i gang med ynkelige brekninger. Alt blir mørkt.

Hang

Jeg våkner opp etter den beste søvnen jeg har hatt på lenge, og innser fort at jeg må ha sovnet over hos noen andre. *Hva slags dungeon er det jeg har våknet opp i?* Undrer jeg mens jeg studerer omgivelsene mine. Glatte rene vegger, og det er egentlig ikke en seng jeg ligger på. Madrassen er plassert oppå en litt opphevet del av gulvet. *Husker vagt at jeg snakket med noen i uniform i går, huh kinky.* I det ene hjørnet står det en do i rustfritt stål. Mens jeg betrakter dette litt underlige toalettet, hører jeg en lyd fra andre siden

av rommet. To øyne titter inn på meg gjennom en luke i døren. Før vedkommende får åpnet døren letter endelig fyllatåken. *Hva skjedde egentlig i går? Hvor er telefonen min? Og hvorfor har jeg vært på liggebesøk med LOVEN?!*

Jeg blir tatt med ut av rommet og politibetjenten forklarer tilstanden jeg var i da de fant meg kvelden før. Taleevnen min var redusert til noe som på mange måter kunne minne om en plate med hakk i. Jeg repeterte den samme setningen om og om igjen: Mitt fulle navn, telefonnummer, nåværende adresse, og navnet på roomien min. Dog med overraskende, god diksjon gitt omstendighetene.

Walk of Shame

De gir meg en pose med jakken og genseren min. og geleider meg til et lite rom med en dør til utsiden, hvor jeg kan få kledd på meg det siste. En titt ned i posen avslører at det er spy på ALT. Det kommer ikke på tale. Jeg knytter posen, og beveger meg mot døren ut til det jeg håper er en dag som gjenspeiler hvor grått og dunkelt det er inne i meg .

Døren glir sakte opp, og jeg må skjærme øynene for å ikke bli blendet. Synet som møter meg på utsiden er av strålende sol, kanskje en av augusts fineste dager, og da selvsagt også horder av mennesker som er ute og nyter godværet. Uten telefon blir jeg nødt til å ta beina fatt, og sånn har det seg at jeg finner meg selv traskende over Gamle Bybro med en pose nedspydde klær i hånda.

Jeg kommer meg tilbake til leiligheten uten uhell, og velter inn døra. Idet jeg går inn i stua blir jeg møtt av de overlykkelige fjesene på roomien min og to andre av mine nære venner. De hadde vendt halve Trondheim sentrum på hodet, og fryktet smått jeg hadde falt i Nidelven. Telefonen min fant de etter hvert i jakkelommen til vennen jeg begynte å gå

hjemover med, som ikke akkurat hjalp dem i letingen.

(Dere lurar kanskje på hvor vennen min ble av, og hvorfor han tok med seg telefonen min? For å være ærlig gjenstår dette som et av mysteriene vi enda ikke har fått løst, og pålitelige vitner søkes fortsatt.)

Etter jeg har fått meg et par timer hvile, velger vennene mine å ta meg med ut til Sponhuset på Lade, for å prøve å få litt liv i meg. På tross av det strålende været og den rykende ferske vaffelen jeg blir servert, hjemsøker spøkelset av gårsdagen meg fortsatt, og jeg får knapt en bit ned.

På veien hjem har jeg denne fortellingens siste møte med bakken, denne gangen mye mer kontrollert, og jeg legger igjen siste hint av den grønne vinen og et uforglemmelig ONS bak meg, i en pytt.

TEKST OG DESIGN: EVEN TVEIT OG TOBIAS U. HAUGRØNNING

Er 2026 det nye 2016?

Noen ting kan bare ikke bli replikert.

Mysteriet om 2016

2016 er det nye 2026” er noe jeg har hørt alt for mange ganger siden nyåret. Men hvorfor? Hva var det egentlig som gjorde 2016 så legendarisk? Folk snakker om 2016 som om det var jordas absolutte gullalder. Ifølge enkelte var dette det beste året så langt i vårt århundre. Hva skjedde i 2016???

Google søk

For å finne ut av det begynte jeg med det enkleste spørsmålet: Hva var det folk faktisk brydde seg om i 2016? Blant de mest søkte ordene på Google fant jeg lotteriet “Powerball”. Noen vant 1,56 milliarder dollar i lotto, så for den personen gir det fullstendig mening at 2016 var et toppår. For resten av verden er forklaringen kanskje litt mer komplisert. Donald Trump og Hillary Clinton dominerte også søkene, midt i en rivalisering som nærmest føltes historisk allerede mens den pågikk. Det sier definitivt noe om året, selv om det neppe var ren beundring som gjorde dem så populære på Google.

Verdens favorittspill

Likevel var det én ting som tronet over alt annet: Pokémon Go. En genial ide som blander det mange har vokst opp med, Pokemon, og det mange ikke hadde alt for mye erfaring med, å gå ut døra. Dette tok over hele kloden, og alle, både unge og voksne, visste plutselig hva en pidgey var. For gamers, var dette sikkert første gangen de frivillig tok ett skritt i naturen, og folk som var hekta på mobilen var ikke de eneste som bare så ned på mobilen mens de gikk rundt i offentligheten. Hele verden var med på den samme leken. Det var bare et positivt spill på en måte, du kunne spille og være aktiv på likt.

Trends og challenges

Pokemon Go bare henger godt sammen med essensen av 2016. Det er mulig at dette er året internettet peaket. Med memes som damn daniel, pen pineapple apple pen og harambe, samt mange store top text bottom text memes. I tillegg til challenges/trends som running man, mannequinn challenge og bottle flips. Hvis du ikke var så glad i gå rundt med Pokemon Go, kunne du stå stille i mannequinn challenge, og hvis det var for kjedelig, var det ingenting bedre enn å flippe en flaske å se den lande riktig. Enda bedre var det å filme det og legge ut på musical.ly, datidens TikTok, i et forsøk om å følge influenserdrømmene man hadde i tenårene.

Musically

Selv husker jeg at musical.ly var noe av det beste med 2016. Det var så gøy å se på skits, danser og annet som ble lagt ut der, samt alle bangersa som kom ut i dette året, som ble så store på musical.ly. Cheap Thrills av Sia, All Time Low av Jon Bellion, Cake by the Ocean DNCE, og så mye mer. Det var på denne plattformen jeg fant alle idolene mine også: Jacob Sartorius, Markus og Martinius og MattyBRaps. Jeg hadde gjort utenkelige ting i 2016 for å ha fått møtt en av dem. Det som var så spesielt på denne tiden var at alt var så useriøst, alle bare var litt careless og whimsical. Musicallys, det stygge hundefilteret på snapchat, instagram posts med bare random bilder av himmelen og vine compilations på youtube. I motsetning er folk alt for fokusert på å være niche, nonchalant og mystisk nå. Folk er så tilbaketrukne bare for å ikke miste aura, vi kan jo ikke fortsette sånn.

Peak musikk

Dette må jo også ha vært et av de beste årene for moderne musikk. Album fra Drake, Justin Bieber, Rihanna og Frank Ocean (som nå har forsvunnet). Og nå 10 år senere er det ryktet at det kommer album fra Drake og Justin Bieber, og til og med ny musikk fra Frank Ocean.. Det begynner litt å likne på 2026. Jeg må nesten også nevne at det var i 2016 Freddy Kalas droppet sin Magnum Opus, Jovial, som så si reddet den norske musikk scenen, og alle etterkommende sommerne. Gud (eller Freddy Kalas), hvis du hører meg, gi oss en Jovial 2 i 2026.

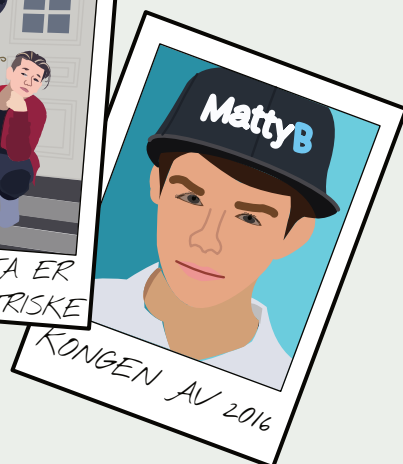
2016 film og serie

Annet enn underholdning som musical.ly var også dette et stort år for filmer og serier. Når du tenker på filmer i 2016 tenker du sikkert på Angry Birds filmen med en gang. Men neida, det var Captain America: Civil War som var den største filmen dette året. Marvel hadde et helt utrolig år: Civil War, Doctor Strange, Deadpool og en X-men film. Mange ikoniske Pixar filmer kom også ut dette året, som Zootopia, Finding Dory og Moana. Det var også i 2016 noen av de mest populære seriene noensinne kom ut, Stranger Things og Game of Thrones. Det var bedre tider for begge seriene egentlig, de siste sesongene hitta ikke like hardt som da de kom ut i det gyllende året.

Kan 2026 toppe 2016?

Det virker som 2016 bare var et overlegent år egentlig. Hvis jeg måtte gått gjennom 2025 på denne måten ville jeg 100% ikke vært like positiv til det. Og da gjenstår bare spørsmålet om 2026 klarer å matche dette. Memes så langt har vi uhh.. et skelett som slår på et skjold.. cortisol nivå.. og bare mye gjenbrukt fra tidligere år. Det har ikke kommet super mye ny bra musikk eller underholdning enda, med noen få unntak så klart, men i en helhet veier det ikke opp mot 2016. Men heldigvis er vi bare 1/3 inni 2026, som har gått alt for raskt (hjelp), så vi får bare håpe at det resterende av året leverer.

TEKST OG FOTO: JONAS HAAKONSEN REIERSEN

Historien om Faxe Ordenen

Nå tenker du kanskje på fax-maskin, men der tar du rimelig feil.

I begynnelsen var det...

Lite vet man om Faxens egentlige opprinnelse. Ifølge arkeologer kan sporene trekkes helt tilbake til tiden før homo sapiens. Om den har eksistert enda lenger kan diskuteres, men flere teorier peker på at Faxe var nettopp det som ga mennesket bevissthet. Først flere tusen år senere skulle kilden lokaliseres til den danske byen Faxe, hvor noen endelig tok på seg oppgaven med å tappe denne urgamle kraften på boks.

Faxe bryggeri

I den lille danske byen Faxe ble Faxe Bryggeri etablert i 1901 av Nikoline og Conrad Nielsen. Etter at Conrad døde, tok Nikoline over driften og videreutviklet bryggeriet til å bli et av Danmarks mest kjente. Det tok heller ikke lang tid før man innså at en vanlig boks rett og slett ikke var stor nok til å romme Faxens kraft. Resultatet ble den ikoniske enlitersboksen, som etter hvert ble kjent langt utenfor Danmarks grenser. Med sitt massive format og sin karakteristiske viking på forsiden ble den et symbol på dansk styrke. Navnet Faxe kommer trolig fra det gammeldanske ordet for «hestemanke», antakelig fordi byen ligger på et høydedrag. Dette høydedraget er på svimlende 33 meter over havet.

En orden opprettes

Faxens styrke hadde lenge vært spredt over hele verden. Alle kunne få tilgang til den enorme kraften litersboksen ga (faktisk den billigste ølen man kan få på polet per alkoholprosent). Enkelte utnevnte seg selv til konger uten noen form for. Kaos rådet. Dermed valgte Markus Johansen og William Fagerstrøm å gjøre det ingen andre hadde klart. Å skape orden i Faxens rike. En Faxing i semesteret. En konge og én dronning. Et fellesskap av riddere under Faxe-ordenens banner.

Ordenen ble formelt grunnlagt 13. oktober 2024, men den første Faxingen fant sted 25. oktober samme år. På grunn av svakt oppmøte blant jentene ble det kun kåret en Faxe-konge ved den første seremonien.

Først ved vårens andre Faxing fikk ordenen sin første Faxedronning, og balansen i riket ble gjenopprettet. Nå sverger riddere av Faxe-ordenen å hedre Faxen, sine brødre og søstre, og å aldri la noen møte litersboksen alene.

De Ærede Raskeste (Anno april 2026)

- 0:32 - Scott Jennings
- 0:58 - Jo Gramnæs Tjernshaugen
- 1:20 - Thor Tveito
- 1:41 - Markus Johansen
- 2:20 - Tobias Ursin Haugrønning
- 2:41 - Tone Aarsheim
- 5:17 - Martin Rustad

De Ti Bud for Faxe Ordenen

1. Du skal ære Faxe over alt annet brygg.
2. Du skal ej åbne din Faxe før timen er kommen.
3. Du skal tømme din Faxe på én time, og drikken skal inntas fra boksen.
4. Du skal aldrig tukle med Faxe-boksen, hverken før eller efter åbning.
5. De første som tømmer, blir Faxe-konge og Faxedronning.
6. Den som tømmer inden timen, skal kaldes ridder.
7. Den som ej fuldfører på timen, forblir hestemann.
8. Du skal hædre dine brødre og søstre i Faxe Ordenen.
9. Du skal aldrig lade Faxe gå til spilde.
10. Den, som kaster op indens Faxens time, skal kaldes hestemann.

Oversatt av Snorre Sturlason

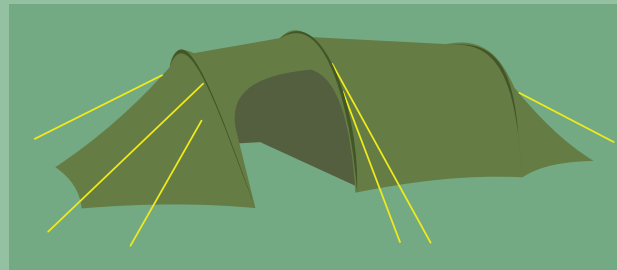
MM TI BDM ÞOR ÞF-EM ØRMMT+ MN
Æ-FF JRM ÞF-EM ØDMR FIT F+MMT BRXX
MN Æ-FF M+ FFB+M M+ ÞF-EM ÞNR TIMM+ MR
ØMM+
MN Æ-FF TDMMM M+ ÞF-EM EFF M+ TIMM ØX
MRI+M+ Æ-FF ITTFE ÞRE BQ-EM+
MN Æ-FF FWRX TDM MMW ÞF-EMBO-EM+
HDMR+M+ ÞNR MDMR M+TMR FFB+O
MM ÞNRETM ØM TDMMMR BDM ÞF-EM-ØOM ØX
ÞF-EMMRØ+O
MM+ ØM TDMMMR ITMM+ TIMM+ Æ-FF F+MME
RDMMR
MM+ ØM M+ ÞDMWDMR EFF TIMM+ ÞORBM
HM+TMM+
MN Æ-FF HJWRM M+M BDMRM ØX EN+TRM I
ÞF-EM ØRMM+M+
MN Æ-FF FWRX TDM ÞF-EM XFF TIF Æ-EMM
MM+ ØM F+TMR ØE ITMM+ Æ-EM+ TIMM Æ-FF
F+MM HM+TMM+M+

Blakk og blid: Den store spareguiden

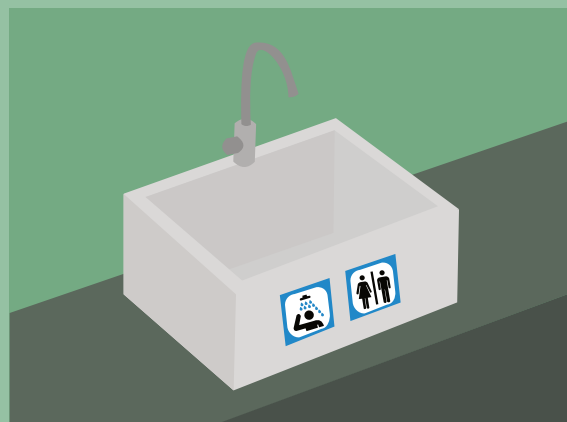
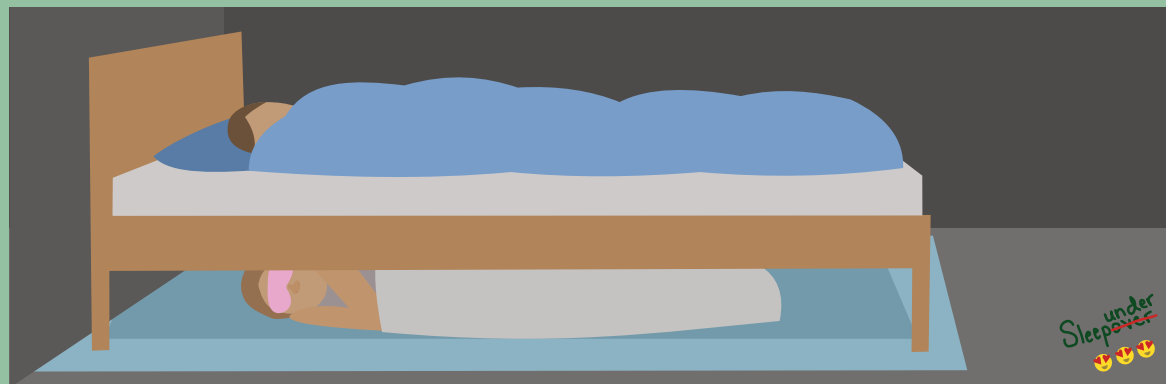
For deg som ikke får sommerkroppen, men likevel kjenner vektnedgangen på lommeboka

Hvis det er en ting alle studenter har, er det for lite penger. Derfor er det naturlig at det skrives artikkel på artikkel om smarte sparemetoder, men det fins grenser for hvor mange ganger det er hjelpsomt å høre om Too Good To Go og studentrabatt. Derfor har jeg lagt ned flere titalls minutter på å utvikle ekstreme (og derfor nyttige) sparetips som du kan bruke for å spare opp penger til rundreise i Sør-Amerika, eller kanskje bare overleve en måned til.

Godt rustet med allemannsretten og et bra telt, er det absolutt mulig å overleve uten sted å bo. Om man kan avsette 240 kroner i måneden kan man også velge å benytte seg av garderobefasilitetene på Sit Dragvoll, før man trekker ut til skogs i nattetimene, med hodet godt plassert på en pute fylt med femtilapper.

Om du er en av mange informatikkstudenter som lider av agrostofobi (frykt for gress), og heller vil oppholde deg innendørs om natta, er det alltid en mulighet å møte opp på nach, uten videre store planer om å dra hjem. Bonuspoeng om du klarer å gjemme deg hos hosten, og overnatte ubemerket. Pass på å også komme deg ut ubemerket isåfall, for å unngå potensielt kleine situasjoner (eller rettssaker).

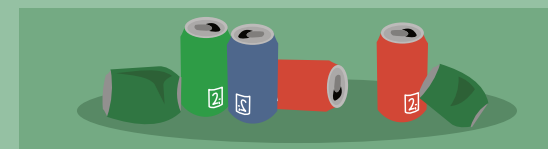
Om du av en eller annen grunn insisterer på å ha et sted å bo, går naturligvis en del av dine tildelte kvadratmeter til et bad. Men er det egentlig nødvendig? En kjøkkenvask med dyp senk og god høyde på kranen gir deg all fleksibiliteten du trenger. Tid er som kjent penger, og hvis du er villig til å bruke litt lengre tid på å gjøre ditt fornødne og morgendusjen, er det store penger å spare. Og let's be real, trenger man egentlig å dusje når man studerer IT?

Som enhver trønder kan fortelle deg, er utetemperaturen i denne byen ytterst sjeldent varmere enn romtemperatur. Derfor er en sikker vinner å sette kjøleskapet ute, så man trenger mindre strøm for å kjøle det ned. Har du flaks får du kanskje en gave eller to fra tilfeldige forbipasserende.

En av grunnene til at det å bo er den største utgiftsposten for de fleste studenter, er at utleiere gjerne er i markedet for å tjene penger. Som studenter har vi kanskje ikke en bolig å leie ut, men det er fortsatt penger å hente her. Du kan for eksempel leie ut fryseren om vinteren, og benytte deg av de kalde utetemperaturene. Om sesongbasert inntekt ikke er nok for deg, kan du også leie ut lyspærene om natta, for jevnere inntekt. Et kjapt søk på Finn.no viste faktisk at ingen andre leier ut lyspærer i Trondheim for øyeblikket, så det er gode sjanser for å finne et utappet marked her.

Hvis disse tiltakene er for ekstreme for deg, kan du heller gå for en variant spesielt tilpasset studenter; drikk mye, og lev på panten.

Kjapp disclaimer: Ikke ta noe av dette seriøst plis; alle råd følges på eget ansvar.

TEKST: LARS TANGEN-HESTNES
DESIGN: HELLE HORNES FYSTRO

TOPP 4 SITUASJONER Å FÅ IMPOSTER SYNDROME TIL

I likhet med resten av verden, bortsett fra de som går indøk, føler jeg også på imposter syndrome i ny og ne. Eller ganske ofte egentlig. Lokwey since birth. (Lowkey during my own birth?). Det er en menneskelig ting å føle at uansett hvor mye man har jobbet for det, så fortjener vi ikke plassen vår og passer ikke inn. Det verste med det hele er kanskje å føle at alle andre også vet at du ikke passer inn. Det er ikke så mye man kan gjøre med det, annet enn å bare komme seg gjennom det. Men noe man KAN gjøre, er å lette litt på trykket og overbevise seg selv om hvor dumt det er. Derfor ønsker jeg å trekke frem noen honorable mentions av situasjoner der imposter syndrome kan oppstå, men det egentlig ikke burde.

Nr. 1 Finnes det en gruppechat?

Hvis jeg skal være helt ærlig så må jeg innrømme at etter snart 5 år med lappen så er jeg blitt nokså god bak rattet. Men som enhver sjåfør med respekt for seg selv, har jeg også en svakhet. Parallelparkering i et trangt parkeringshus lille julaften 20 min før stengetid der alle står i kø bak deg og du føler deg som en 16 år gammel øvelseskjører mens pappa roper at du må sjekke begge blindsonene samtidig. "FÅ HENNE AV VEIEN" gjaller det i p-huset, også tekster alle bilene i p-huset i sin hemmelige, felles gruppechat om hvor dårlig du er.

Nr. 2 Ikke thrift-blindness, bare blindness

Som en certified fattig student, vil majoriteten av klærne mine ofte komme fra the holy trinity av butikker som Zara, Bikbok eller Gina. Men som resten av befolkningen i 20-årene er jeg også innom vintagebutikker av og til. Selv

om dette ofte er klær av den billigere typen (lowkey ikke, hva skjer med det), klarer jeg aldri å unngå å føle meg som tidenes taper i fashion-verdenen når personen bak kassen i den sjukeste 90s-fitten, nesepiercing og pixie cut-en stirrer ned mine svarte dressbukser fra bikbok. De er garantert fullstendig overbevist om at thrifte-hender ikke er noe jeg eier. Og hvem prøver jeg å lure, de har jo rett. Samme følelsen kommer også i butikker på den motsatte enden av skalaen. Det er ikke ofte jeg er innom highend-butikker, lets be real, men når min boujie søster først drar meg inn i Jimmy Choo eller Prada på Karl Johan, så føler jeg meg like glodd på av vekterne som når jeg skal kjøpe en pk på Tihlde-kontoret fordi vår egen kjære kiosk er nede. De er garantert like redde for at jeg skal stjele de og. Jeg hører ikke til her og det vet de alle sammen. "Taper" tenker de og vifter meg ut av butikken og ut i regnet (Tihlde altså).

Nr. 3 Nei jeg har ikke hørt denne sangen heller

Visste du at det finnes verre ting enn når noen caller deg ut på at du synger feil tekst til en sang? Nemlig når du er på konserten til den samme artisten. Å være stuck i dette marerittet

en hel kveld vil noen kanskje si er på lik linje med kinesisk vanntortur. Du vet aldri når den ene sangen du faktisk kan refrenget til kommer, og artistens unreleased songs treffer deg gang på gang som en knyttneve i trynet. For å heve mareritt-niveauet enda et hakk så vil jeg slå til med en konsert av typen svært-høyt-elsket-av-tenåringer. Ikke bare er det flaut å ikke kunne sangene, du blir faktisk drept for det. Neida.

Nr. 4 22 going on 16

Selv om jeg er godt over 22 år og har all rett ifølge norsk lov til å ta meg inn på Vinmonopolet, føler jeg meg likevel som et lite barn på det store pol som ikke aner hva hun skal ha. Jeg bare vet at de ansatte venter på at jeg skal velte over en Korskenkorva flaske på 21% med smak av kaktus og lime (??), eller kanskje jeg skal lure til meg et par Buzzballs med bringebærsmak. «Har hun egentlig lov til å være her?» tenker de. Verre blir det når jeg står foran hvitvin-hylla mellom Frode på 65 som skal handle inn til bridge-klubben sin, eller Johanna på 43 som endelig skal få arrangere vinsmaking med damene. Jeg tar opp en flaske og begynner å sjekke den nøye. Kanskje jeg drar ut øyeblikket noen ekstra sekunder for å få litt voksenpoeng. Flasken blir deretter satt tilbake i hylla og jeg rister på hodet. Den oppfylte ikke de mange kravene mine, sier jeg med ansiktsuttrykket mitt. Samtidig som jeg plukker med meg Schmetterling-vinen til 119kr (sommerfulgvinen) og går videre til coop for å kjøpe meg en pasjonsfrukt Breezer. For en kveld dette skal bli.

TEKST OG DESIGN: CECILIA LIE

Snap på PC

Pros

Ingen Reklame

Interfacet er elegant og enkelt. Du slipper å bli matet med alt skvippet influenserene kommer med. Da kan du bare reade Anne Borg og jobbe videre.

Mindre mobilbruk

Man minimerer sjansen for doomsrolling på telefonen når du raskt kan skifte tab på pc-en og svare dama.

Ubemerket skjermbilde

Til de av dere som drar nytte av slikt.

Cons

Ingen Halfswiping

Ingen mulighet til å være sneaky.

Ydmykende

Bitmojen avslører at du bruker snapchat på pc. Dette kan oppleves flaut og ydmykende.

50 shades of banan

Sist sommer fikk jeg helt dilla på bananer. De var søte, gode og gule. Iblant skjedde det at en soldat fra bananbunten ble så brun at jeg visste den ikke ville bli spist før den ble dårlig. Siden jeg ikke kaster mat, endte disse opp i fryseren. Til slutt satt jeg igjen med nesten en kilo frosne bananer uten skall. Jeg har kun en fryzerskuff i studentkollektivet, og trengte å rydde plass til andre godsaker. Altså må jeg finne en måte å bruke de frosne bananene på. Det åpenbare er å lage masse bananbrød, og jeg tviler ikke på at det hadde vært digg, men jeg ville prøve nye oppskrifter som kanskje er bedre for helsa. En dag tok jeg bananene ut av posen og i en skål for å tine.

Banan

Skal man bruke banan, må man forstå banan. Skal man forstå banan, må man spise banan. I hånden min kjentes den halvtinte bananen ut som en kald slimball. Det lakk brunt vann fra den. Ikke særlig fristende. Jeg tok en bit og ble møtt av smaken av den bruneste bananen jeg har vært borti. Altfor søtt for seg selv, men kan se at smaken funker i noe annet. Det hjalp ikke at den hadde en tyktflytende konsistens, der det eneste som holdt bananen fra å gli gjennom fingrene mine var noen få sterke bananfibre. For å bli kvitt bananene måtte jeg altså lage noe som utnyttet den søte banansmaken, og samtidig skjulte konsistensen.

Bananvann

Det brune vannet som lakk fra bananene samlet seg i bunnen av skåla de tinte i. Dette kunne jeg ikke kaste. Jeg prøvde først å smake vannet som det var. Ikke overraskende smakte det brun banan. Litt vel søtt, men også overraskende syrlig. Det var for mye for seg selv, men jeg så for meg at det kunne brukes som en sirup i drikke. Jeg er ingen bartender, så jeg blandet det med melk og tok en slurk. Deilige dråper av bananmelk traff tungen min. Bananen kom frem uten å gjøre melka for søt. Får jeg tak i mer bananvann vet jeg hva det skal brukes til. Det ble i senere tid foreslått å bruke vannet som sirup i bananlatte, noe jeg vil prøve neste gang jeg har bananvann.

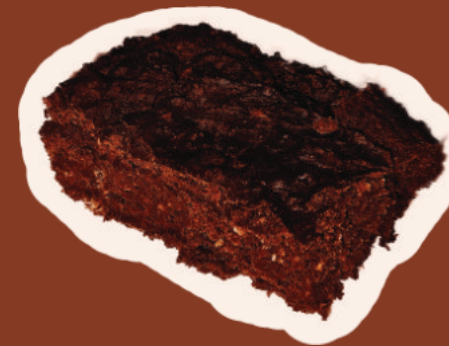
Banansalsa

Siden jeg har dilla på salsa for tiden, fikk jeg lyst til å prøve banansalsa. Jeg kjørte jalapenos, løk, hvitløk og koriander i foodprosessor og smakte til med salt og lime. Dette ble kombinert med en banan kuttet i små terninger. Jeg smakte med nachochips. Første bit synes jeg var litt fremmed, men skjønte jeg det. I et alternativt univers uten tomat, så bruker man banan i stedet for tomat i salsa. Likevel var noe rart med smaken, både en bitter ettersmak og følelsen av at det var noe der som ikke hørte hjemme. Jeg tok en bit til for å dobbeltsjekke, og ombestemte meg. Dette var kanskje ikke spiselig likevel. I ettertid er jeg usikker på om det var bananen eller oppskriften som var problemet. Jeg kan se for meg at noen kan lage digg salsa av dette, men ikke denne mannen.

Banan og bønnebrownie

En matrett som noen ganger popper opp på TikTok er brownies med banan og bønner. Jeg fulgte den første oppskriften jeg fant på nettet. Det var en oppskrift fri for olje, gluten og dyreprodukter. Ingrediensene ble kjørt i food processor for så å bli stekt i ovnen til ferdig. Det smakte litt kakao, litt bønne, litt søtt, men ikke søtt nok. Ikke ille, men det var kjedelig og overgikk ikke Toro. Likevel er den nok bedre for kroppen min enn bananbrød eller Toro brownies.

Bananpålegg

I høst gikk banos ut av produksjon. Jeg smakte aldri pålegget, og felte derfor ingen tårer. Banan på brød virket alltid rart for meg, men det må da være en grunn til at Banos varte i 95 år? Etter et raskt søk etter oppskrift blendet jeg sammen bananer, hvite bønner og kanel til et smørepålegg. Banos hadde kanskje ikke bønner og kanel, men det er kanskje derfor det ikke lages mer? Jeg var skeptisk til bønnene, men jeg trengte jo proteinene. Bananpålegget ble smurt på ristet brød. Den smakte bananete, men var litt vel søtt. Konsistensen var også av chunky banangrøt, noe som ikke er noe jeg vil ha på brødskiva. Heldigvis for meg hverken smakte eller føltes det ut som om det var bønner i pålegget. Kanskje pålegget smaker bedre i noe som kan være søtt og bananete, samtidig som det passer med konsistensen?

Banangrøt

Jeg rørte inn restene av bananpålegg i havregrøt. Dette viste seg å ikke være så godt som jeg trodde det ville bli. Det smakte søtt, men ikke mye annet. Den gode banansmaken jeg forventet kom ikke gjennom. Grøten var rett og slett kjedelig, og det ble ikke bedre da jeg la til mer kanel. Det hjalp ikke at bønnene i bananpålegget ga grøten en kornete konsistens jeg ikke merket da jeg smakte bananpålegget med en brødskive.

Banangodteri

Etter mange mislykkede eksperimenter ble jeg demotivert og fikk lyst på noe surt godteri. Vent da, så ikke jeg en YouTube video om hjemmelaget vingummigodteri for et par uker siden? Det kan da umulig være vanskelig å gjøre dette med bananene mine? Bananer, eplejuice, sukker, sitrønsaft ble blendet sammen, og kokt opp i kjele. Så var det å røre inn utvanna gelatin for så å helle det inn i en form. Noen timer senere var godteriet klart til å smakes. Til min store skuffelse hadde jeg ikke brukt nok gelatin, og det så ut som noe som gikk i retur fra en baby. Smaken var likevel god, og det var surt og godt som godteri. Jeg prøvde også å lage surt sukker til å ha utenpå godteriet, noe som gjorde det enda bedre. Det var også veldig gøy å lage. Likevel må det sies at det var mye jobb, og at det man får fra butikken er bedre.

Konklusjon

Okei, så fant jeg kanskje ikke det neste bananbrødet. Av disse er det nok bare bananmelk jeg lager igjen. Kanskje jeg finner en måte å melke bananene mer effektivt for bananvann?

TEKST OG FOTO: ESKILD ØVEREN

